USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **A. Y.,** zastoupeného opatrovníkem Sdružení občanů zabývajících se emigranty, se sídlem Mostecká 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 294/ZA - 06 - PA03 - 2010 ze dne 6. 10. 2010, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 122/2010 - 23 ze dne 29. 4. 2011,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, v tehdy platném znění (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou však krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobci bylo krajským soudem doručováno na adresu SOZE, Ostružnická 28, Olomouc, na které žalobce zásilky nepřebíral. Protože žalobce ve svých podáních uváděl doručovací adresu Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 5, Havířov, pokusil se Nejvyšší správní soud doručit na tuto adresu výzvu pro žalobce k upřesnění jeho doručovací adresy. Ani na této adrese však žalobce doručovanou písemnost nepřevzal a písemnost se vrátila jako nedoručená zpět.

Nejvyšší správní soud zjistil telefonátem na Pobytové středisko Havířov, že žalobci byly ukončeny služby dne 9. 6. 2011 a žalobce nezanechal kontaktní adresu. Z evidence Ministerstva vnitra dále Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce opustil Pobytové středisko

Havířov dne 9. 6. 2011, nové místo pobytu nebylo uvedeno. Nejvyšší správní soud poté dotazem na Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, zjistil, že žalobce odešel dne 9. 6. 2011 z Pobytového střediska Havířov, Na Kopci 5 a jiné místo jeho pobytu v evidenci Ministerstva vnitra České republiky není uvedeno. Totožné sdělení s tím, že současné místo pobytu žalobce není známo, obdržel Nejvyšší správní soud ke svému dotazu také od Ředitelství služby cizinecké policie.

Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 8. 11. 2011, č. j. 6 Azs 31/2011 - 60, ustanovil žalobci opatrovníka Sdružení občanů zabývajících se emigranty se sídlem Mostecká 5, Brno.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).*

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalobce je neznámého pobytu od 9. 6. 2011, kdy opustil Pobytové středisko Havířov. Současné místo pobytu se Nejvyššímu správnímu soudu nepodařilo zjistit ani dotazem na Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky ani od Ředitelství služby cizinecké policie.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu a § 120 s. ř. s., neboť nelze zjistit místo pobytu žalobce jako žadatele o udělení mezinárodní ochrany. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu